

Előszó

Az olvasó figyelmébe

A rendészeti működés fontos pillére a büntetőjogi felelősség érvényesítése, ennek tudományos hátterét pedig a bűnügyi tudományok adják. Ezek oktatásának minősége tehát kulcskérdés, a Magyar Tudomány Ünnepe alkalmával megkíséreltük áttekinteni a helyzetet. Megnyitójában prof. dr. Blaskó Béla ny. r. vezérőrnagy, egyetemi tanár, oktatási dékánhelyettes, a Bűnügyi Tudományok Intézetének intézetvezetője kifejtette, hogy korábban, a jogelőd intézménynél, tisztességes szakmai hírnevet szerzett magának a Büntetőjogi és Kriminológiai Tanszék. Neves oktatók sora állt a katedrán, az idők hajnalán – amíg a belső oktatói gárda meg nem erősödött – az ELTE oktatói jártak ide előadásokat tartani: stílust, előadói modort, tudást vehettünk át tőlük. 2013. január 1-je után nemcsak arra került sor, hogy a bejáratnál kicserélték a táblát, és azóta a korábbi RTF helyett RTK áll rajta, hanem nagyon komoly tartalmi elvárásoknak is meg kellett felelni. Az NKE képzési profilja a hadtudomány, a közigazgatás-tudomány és a rendészettudomány együtteséből épül fel, és ez bizonyos változást idézett elő: ma már nem elsősorban a jogi képzési ágba tartozik a felsőfokú rendészeti képzés. Azonban a fenntartói akarattal, illetve az egyetem vezetésének hála, komoly bizalmat kaptunk a bűnügyi tudományos képzés megújításában, annak intézeti keretbe helyezésével. Szervezeti kéréseken túl komoly tartalmi változásokat is végre kell hajtani. Ezeknek jórészt még az elején vagyunk: látjuk a célt, látjuk, mit szeretnénk elérni, és a tanszéki referátumokból kitűnik, hogy jó úton járunk. Az intézet alapvető feladata, hogy az egyetemi struktúrában mindhárom karon egyetemi szinten műveljük, vagyis kutassuk és oktasuk a bűnügyi tudományok körébe tartozó tantárgyakat.

Az egyetem fenntartó testületének nevében dr. Janza Frigyes ny. r. vezérőrnagy, címzetes egyetemi tanár is ezeket a gondolatokat hangsúlyozta, s megemlítette, hogy éppen mostanában került sor Korinek László akadémikus, a Magyar Rendészettudományi Társaság elnökének köszöntésére, ahol Pintér Sándor belügyminiszter megfogalmazta az egyetemmel kapcsolatos elvárásait. Az egyetemi rangnak mielőbb meg kell felelni, ez a folyamat zajlik pillanatnyilag is: fejlődnie kell az oktatói gárdának, és a curriculumoknak is olyan tartalmat kell adni, amely valóban a tudományok legújabb eredményeinek befogadását és közvetítését jelenti. Ez kétségtelenül nem lehet gyors folyamat, de – ahogy ezt a konferencia is tükrözi – úgy tűnik, a kar személyi állománya elkötelezett aziránt, hogy ennek a fenntartói akaratnak megfeleljen.

A konferencia moderátora, prof. dr. Finszter Géza, az MTA doktora, az MTA Állam- és Jogtudományi Bizottság Rendészeti Albizottságának elnöke kiemelte az előadások visszatérő gondolatát: a gyakornoki idő hiánya szinte abszurd helyzetet idéz elő, mert míg a jogi pályák többségében teljesen természetes a hosszú gyakornoki idő, majd a szakvizsga letétele, addig ez a bűnügyi területen és a rendészeti pályákon általában hiányzik. Emellett sürgette a kontroll kriminológiájának hazai fejlesztését. Idézte Szabó

Dénes professzort, aki már 1972-ben intette a szociológusokat és a kriminológusokat, hogy figyeljék a rendőrséget, mert az olyan, mint a földrengésmérő készülék: ha a társadalom mélyén bajok vannak, az első jelzések innen fognak érkezni. Ez végül egy egészen új kriminológiai iskola kialakulásához vezetett.

A konferencia hanganyagát Szendrey Zsuzsanna nappali tagozatos, harmadéves, bűnügyi szakos hallgató és dr. Szilvássy György r. százados tanársegéd helyezte át írásba, köszönet a munkájukért.

Jelen számunk további közleményei, a migráció lélektani kérdéseivel, a hatékony, avagy eredményes bűnüldözés dilemmájával és a stratégiai információszerzéssel foglalkozó tanulmányok mintegy illusztrálják karunk oktatóinak aktivitását a bűnügyi tudományok magas színvonalú művelésében. Ezúttal is helyet kaptak külsős szerzők, noha elsősorban az NKE oktatói számára törekszünk publikációs teret biztosítani: az EU-ra nehezedő mind erősebb migrációs nyomás, valamint a gyermekbűnözés gyökereinek feltárása olyan tudományos igényű írásokban fogalmazódott meg, amelyekre a rendészeti gyakorlatnak szüksége van.

Németh Zsolt
felelős szerkesztő